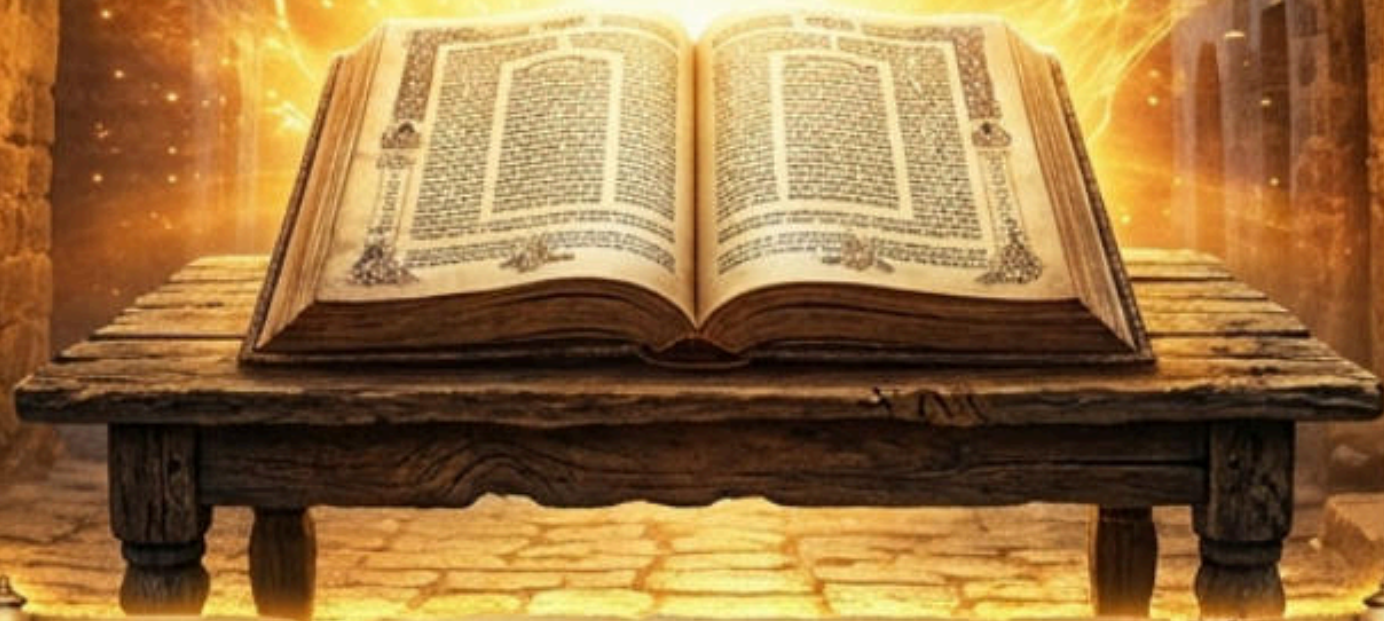

גבור התורה מצנעא

ספורו המפלא של הרב יוסף קאפח זצ"ל
מסע של אהבת השם, מסירות נפש וקיר אבן אחד...

יְתוֹם, אֵךְ לְעוֹלָם לֹא לְבַד

לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת בְּתִימָן
הֶרְחַקְתָּהּ, גִּדְּלִי יֶלֶד מִיַּחַד שְׁמוֹ
כִּכָּר כְּשֶׁהָיָה קָטָן, נִפְטְרוּ
הוֹרָיו וְעָלוּ לַשָּׁמַיִם. יוֹסֵף
יוֹסֵף הַקָּטָן נִשְׁאַר יְתוֹם, אֵךְ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ יֵאָהֵב אוֹתוֹ
וְהִשְׁגִּיחַ עָלָיו מִמְרוֹמִים.

החיבוק של סבא יחיה

השם שלח ליוסף את סבא שלו, הרב יחיה קאפח הצדיק, שיגדל אותו באהבה.
סבא למד את יוסף סוד גדול:
"אם תלמד תורה בשמחה, השם יהיה אתך תמיד, ולא תפחד מכלום!"

הַסַּכָּנָה: גְּזֵרַת הַתּוֹמִים!

כְּשִׁיוֹסֵף הָיָה בֶּן י"ד (14),
סָבָא הַצַּדִּיק נִפְטָר.
בְּאוֹתָם יָמִים הָיָה חוֹק
אֶכְזָרִי בְּתִימָן:
חִילֵי הַמֶּלֶךְ חָטְפוּ יְלָדִים
יְתוֹמִים כְּדִי לַהֲפֹךְ
אוֹתָם לְמוֹסְלָמִים!
יוֹסֵף זָעַק לְשֵׁם מֶכֶל הַלֵּב
שֶׁיִּצִּיל אוֹתוֹ מִהַחֲחִלִּים.

הַנֶּשֶׁם שׁוֹמֵר בַּסֵּתֶר

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַע לְתַפְלוּתוֹ.
אֲנָשִׁים צַדִּיקִים בָּקְהָלָה הִסְתִּירוּ אֶת יוֹסֵף
הַנֶּעַר. בְּזָכוֹת סָבּוּ הַגְּדוֹל, וּבְזָכוֹת הָאֱמוּנָה
הַחֲזָקָה שָׁלוּ, פָּרַשׁ הַנֶּשֶׁם עָלָיו מִגֵּן שֶׁל אוֹר
וְהַחַיִּימוֹת לֹא מָצְאוּ אוֹתוֹ.

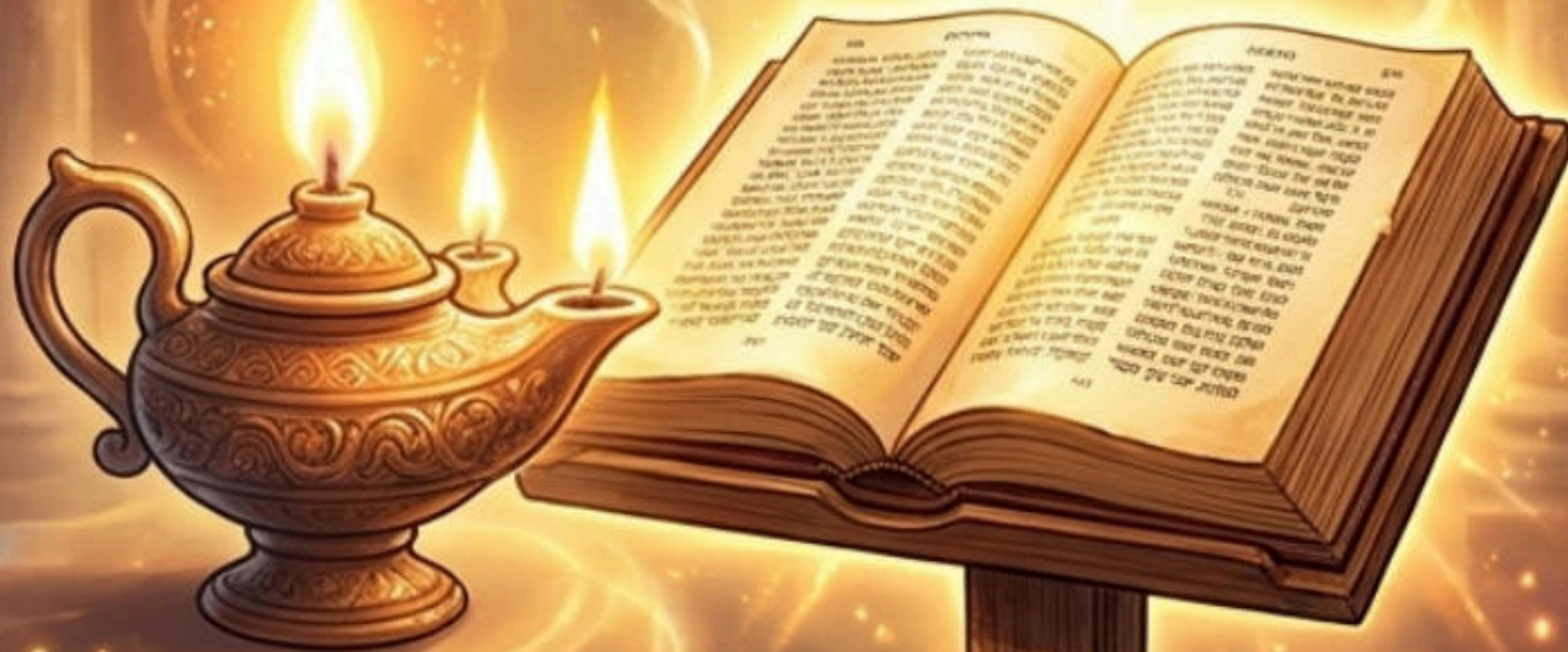

זעה של מאמץ בצורפות

כדי שיהיה לו מה לאכל,
עבד יוסף מבוקץ ד־זור
במי מבקר עד ערב כצורף
כסף מול תנור לוהט.
מכות הפטיש היו כבדות:
טינק... טאנק...
הגוף שלו היה שבור וכאוב
כלו, אך הראש לא הפסיק
לחשב על דברי קדושה.

מָתִי אֶלְמַד אֶת תּוֹרַת הַנֶּשֶׁם?

אֵשׁ הַנִּשְׁמָה

אֵשׁ הַגּוֹף

נָעַר רָגִיל שְׁעוּבָד כָּל כָּךְ קָנְשָׁה מִבִּקֵּשׁ רַק לִישׁוֹן מִהָעֶרֶב עַד הַבֶּקֶר. אֶךְ יוֹסֵף שָׁאַל אֶת עֲצָמוֹ
בְּכֹאֵב: "אִם אֵינִי שֹׁן כָּל הַלַּיְלָה... אֵיךְ אֶתְקַרֵּב לַנֶּשֶׁם? כִּמָּה זְמַן יִשְׁאַר לִי לְלִמּוּד?"

הַחֲלָטָה הַגְּדוֹלָה

בְּגִיל שֵׁשׁ-עָשָׂרָה קִבֵּל יוֹסֵף הַחֲלָטָה שֶׁל גְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים!
"אֵת הַיּוֹם יִתֵּן לַעֲבוּדָה בַּכֶּסֶף, "לַחֵשׁ, "אֶךְ אֵת כָּל הַלֵּילָה
אֶקְדִּישׁ כָּלֹ – רַק לַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם!"

נְשֵׁעוֹן הַתּוֹרָה שֶׁל יוֹסֵף

קָבַע לוֹ יוֹסֵף חֵבֶר לְלִימוֹד ('חֲבֵרוֹתָא') מִהָעָרָב וְעַד הַצּוֹת הַלַּיְלָה! וּמָה אַחֲרֵי זֶה? בְּשָׁעָה שְׁתַּיִם בַּלַּיְלָה כָּבָר הִגִּיעַ חֵבֶר שְׁנֵי לְלִמָּד הַבֶּקֶר. נוֹתְרוּ לְיוֹסֵף בְּדִיוֹק שְׁעָתַיִם לִישׁוֹן! אֵיךְ עוֹשִׂים זֹאת?

הַסִּכָּנָה שֶׁבַּמָּטָה הָרָכָה

הַגּוֹף כָּאֵב וְהַמָּטָה כֹּה
קָרָאָה לוֹ...

אֲךָ יוֹסֵף יָדַע אֶת הַסִּכָּנָה:
"אִם אֲשָׁכַב עַל מִזְרְן רֶגֶל

וְנָעִים, אֶרְדָּם כָּל כֶּךָ חֲזָק
שֶׁאֶפְסִיד אֶת הַלְּיָמוּד שֶׁל

שָׁעָה שְׁתֵּים. אֲנִי לֹא מוֹתֵיר עַל
הַתּוֹרָה!"

סוד קיר האבן!

לכן ילדים, יוסף עשה מעשה פלא!
הוא הלך אל קיר האבן הקר של
בית המדרש.
הוא השעין את גבו על הקיר הקשה,
שלב ידים – וישן בשיבה!
כך ישן הנער רק שעות.
שנה מעיפת, אך מלאה
במסירות נפש אמתית לתורה!

רצפה קרה

90°

2:00 AM

שְׁתֵּים בַּלַּיְלָה: קָם כְּאַרִּי!

בְּזָכוֹת הַיְשִׁיבָה הַלֵּא נֹחָה עַל הַקִּיר, כְּשֶׁהִגִּיעָה הַשָּׁעָה שְׁתֵּים – הִתְנַעַר יוֹסֵף כְּאַרִּי מִשְׁנָתוֹ!
כִּךְ נִהַג לֹא לַיְלָה אֶחָד, אֲלָא שָׁנִים רַבּוֹת! צָרַב לוֹ הַגֵּב, אֲךָ יַעַד נִשְׁמָתוֹ
פָּרְחָה בְּשִׁמְחָה אֶל בּוֹרֵא עוֹלָם.

מִיתוֹם עָנִי לְגָדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל!

הַנֶּעַר שֶׁיֵּשֶׁן עַל הַקִּיר גָּדַל לְהִיּוֹת
אֶחָד מִגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל
הַמְּפָרָסְמִים בְּיוֹתֵר!
הַרֵב יוֹסֵף קֶאֱפַח זַצ"ל עָלָה לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְתִרְגָּם עֲשׂוֹת סִפְרִים
עֲצוּמִים שֶׁל הַרְמָב"ם.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ כֹּחַ לְהַאִיר
אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְרֹב אֶהְבָּתוֹ!

וּמָה אֶתְנוּ? אֵיךְ נִהְיָה גְבוּרִים?

גַּם לָנוּ קִנְשָׁה לְפַעֲמִים! כְּשֶׁחוֹזְרִים עֵיפִים מִבֵּית הַסֵּפֶר
וּבָא לָנוּ רַק לָשִׁים אֶת הָרֹאשׁ עַל הַסֵּפָה... אַךְ כְּשֶׁתִּרְגִּישׁוּ
נִשְׁאִין לָכֶם כַּח לְהַכִּין שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה – תִּזְכְּרוּ בְּקִיר
הָאָבֶן שֶׁל יוֹסֵף הַקָּטָן, וְתִרְאוּ אֵיזָה כַּח יִכְנֵס בָּכֶם!

אַתגִּיר קִיר הָאָבֶן! בּוֹאוּ נִנְסָה!

רוֹצִים לְהִבִּין כִּמָּה זֶה קָשָׁה?
בּוֹאוּ נַעֲמֵד עֲכָשׁוּ אֶל מוֹל קִיר
בִּכְתָּה!

שְׁבוּ בְּאוֹר כְּשֶׁהֲגִב קֶעֶן עַל
הַקִּיר, וְנִרְאֶה מִי יִחְזִיק מֵעֲמֹד
דְּרִיקָה שְׁלֵמָה!

תִּזְכְּרוּ תָמִיד: כְּשֶׁהֲלִב מָלֵא
בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם – הַגּוֹף יָכוֹל
לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל קָשִׁי!

